

**Sygn. akt** VIII U 692/21

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

<b>Przewodnicząca</b> Sędzia SO Grażyna Łazowska	

**po rozpoznaniu w dniu** 27 lipca 2021 r. w Gliwicach

**na posiedzeniu niejawnym**

**sprawy** J. A.

**przeciwko** Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w C.

o wydanie zaświadczenia o podleganie ubezpieczeniu na Fundusz Emerytalny Rolników i Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników

**na skutek odwołania** J. A.

**od decyzji** Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w C.

**z dnia** 8 marca 2021 r. **nr** (...) -DU.402.166.2021

oddala odwołanie.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. VIII U 692/21

## UZASADNIENIE

Decyzją z 8 marca 2021r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w C. odmówił ubezpieczonej J. A. wydania zaświadczenia o okresie ubezpieczenia na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników, gdyż w przekazanych archiwalnych dokumentach z Urzędu Gminy w O. nie ma informacji, która potwierdziłaby fakt opłacania za ubezpieczoną składek przez rodziców K. H. i S..

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona podniosła, że decyzja jest krzywdząca i wydana została ze względu na brak dokumentacji potwierdzającej podleganie i opłacanie składek rolniczych. Dodała, że wniosek o wydanie zaświadczenia złożyła ze względu na fakt, że jako domownik wykonywała stałą pracę w gospodarstwie rolnym rodziców S. i H. K. w okresie od 16 maja 1984r. do 30 lipca 1987r., a rodzice opłacali należne i wymagane przepisami składki.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zajęte w skarżonej decyzji.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Ubezpieczona J. A. ( pop. K. ) wystąpiła 1 lutego 2021r. do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w K. z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników jako domownik w latach 1984 – 1986.

Z uwagi na fakt, że w aktach KRUS nie stwierdzono żadnych danych pozwalających na potwierdzenie podlegania i opłacania składek przez ubezpieczoną na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników ( FUSR ), KRUS zwrócił się do Urzędu Gminy O. o przedstawienie stosownych dokumentów.

Powyższy Urząd przekazał do KRUS Kartę Ewidencyjną Wymiaru i Poboru Składki na FER i FUSR, uzupełnioną o wysokość naliczonych i opłaconych składek za lata 1982 – 1988 przez rodziców ubezpieczonej: H. i S. K.. W dokumentach tych brak było danych co do ubezpieczonej. Stąd Prezes KRUS w skarżonej decyzji odmówił ubezpieczonej wydania wnioskowanego zaświadczenia.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Odwołanie ubezpieczonej J. A. nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy prawidłowo odmówiono ubezpieczonej wydania zaświadczenia o okresie ubezpieczenia na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników. Ubezpieczona wskazywała, że w latach 1984 – 1986 była objęta ubezpieczeniem jako domownik w gospodarstwie rolnym (...).

Zgodnie z art.44 ust.3 obowiązującej w tym czasie ustawy z dnia 14 grudnia 1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin ( Dz.U. z 1982r.

Nr 40, poz.268 ze zm. ) obowiązek opłacania składki za domowników powstaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym osoby te podjęły pracę w gospodarstwie rolnym, a ustaje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym przestały pracować w gospodarstwie. Za domowników, w myśl art.2 pkt 2 tejże ustawy uważano: członków rodziny rolnika i inne osoby pracujące w gospodarstwie rolnym, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z rolnikiem, ukończyły 16 lat, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie innych przepisów, a ponadto praca w gospodarstwie rolnym stanowi ich główne źródło utrzymania.

Zgodnie z art.217§1 k.p.a. wydanie zaświadczenia następuje na żądanie osoby ubiegającej się o jego wydanie. Stosownie do art.217§2 k.p.a. zaświadczenie wydaje się, jeżeli: (1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa; (2) osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego.

Zgodnie z art.218§1 k.p.a. w przypadkach, o których mowa w art.217§2 pkt 2 k.p.a., organ administracji publicznej obowiązany jest wydać zaświadczenie, gdy chodzi o potwierdzenie faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu. Jednocześnie w myśl art.218§2 k.p.a. organ administracji publicznej, przed wydaniem zaświadczenia, może przeprowadzić w koniecznym zakresie postępowanie wyjaśniające.

Podkreślenia wymaga, że zaświadczenie w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego jest urzędowym potwierdzeniem w formie pisemnej obiektywnie istniejącego stanu rzeczy (faktycznego lub prawnego), dokonany przez organ administracji publicznej na żądanie zainteresowanej osoby, której interes jest oparty na prawie. Przyjmuje się, że: "Zaświadczenia nie są aktami administracyjnymi, lecz czynnościami faktycznymi, ponieważ nie są oświadczeniami woli, lecz wiedzy. Jeżeli zaświadczenie jest urzędowym potwierdzeniem istnienia określonego stanu prawnego lub faktów, to przy jego pomocy organ stwierdza, co mu wiadome, nie rozstrzyga jednak żadnej

sprawy" (C. B., D. S., Zaświadczenie jako warunek złożenia wniosku o podjęcie działalności koncesjonowanej, "Monitor Prawniczy" 1996, nr 7, s. 241).

W trybie dotyczącym wydania zaświadczenia nie jest zatem dopuszczalne dokonywanie jakichkolwiek ustaleń faktycznych i ocen prawnych niewynikających z prowadzonej przez organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu. Postępowanie wyjaśniające może dotyczyć zbadania okoliczności wynikających z posiadanych przez organ ewidencji, rejestrów i innych danych, czy też wyjaśnienia, czy dane te odnoszą się do osoby wnioskodawcy, faktów, stanu prawnego, którego poświadczenia się on domaga. Jest ono zatem ograniczone do badania dokumentacji o charakterze określonym w art.218§1 k.p.a. Natura zaświadczenia sprowadza się bowiem do prostego przeniesienia (zacytowania) danych znajdujących się w posiadaniu organu. Oznacza to, że w sytuacji, gdy organ nie posiada w swych zasobach, danych, które mogłyby stanowić podstawę wydania zaświadczenia stosownie do żądania wnioskodawcy, nie może wydać zaświadczenia o żądanej treści. Dla braku możliwości urzędowego potwierdzenia faktów lub stanu prawnego nie mają przy tym znaczenia przyczyny, z których organ nie znajduje się w posiadaniu określonych danych. ( wyrok WSA w Poznaniu z 5 maja 2021r. IV SA/Po 1518/20, wyrok WSA w Warszawie z 23 kwietnia 2021r. VII SA/Wa 53/21 ).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania niniejszej sprawy należy zauważyć, że ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o wydanie zaświadczenia potwierdzającego podleganie i opłacanie składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników w latach 1984 - 1986. W KRUS brak było stosownej dokumentacji pozwalającej na potwierdzenie powyższego faktu, stąd organ ten zwrócił się w trybie art. 218§2 k.p.a. do Urzędu Miasta O. o udostępnienie posiadanej przez ten Urząd dokumentacji, gdy przed 1991r., czyli przed wejściem w życie ustawy z dnia 14 grudnia 1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin ( Dz.U. z 1982r. Nr 40, poz.268 ze zm. ) decyzje o podleganiu ubezpieczeniu poszczególnych osób i wymiarze składek podejmował naczelnik gminy, natomiast zaświadczenia o okresach podlegania ubezpieczeniu i opłacania składek dla celów emerytalno – rentowych wydawały na podstawie prowadzonych rejestrów urzędy gminy. Z uwagi na fakt, że w karcie ewidencyjnej przekazanej do KRUS przez Urząd Gminy O. nie znalazło się nazwisko J. A. ( pop. K. ) organ rentowy odmówił wydania zaświadczenia. W ocenie Sądu, w świetle powyższych okoliczności, odmowa taka miała uzasadnione podstawy, gdy organ rentowy również po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie miał żadnych danych, dokumentów pozwalających na potwierdzenie okresu ubezpieczenia rolniczego i opłacania składek. A jak już to wskazano wcześniej postępowanie w przedmiocie wydania zaświadczenia nie ma na celu rozstrzygnięcia okoliczności spornych pomiędzy organem administracji i wnioskodawcą, a jedynie odzwierciedlenie danych wynikających z prowadzonej przez organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu ( por. wyrok NSA z 8 grudnia 2020r. I OSK 2512/19 ).

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, że skarżona decyzja jest prawidłowa i stąd z mocy art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska